

I. INTRODUCERE

1.

Baruh și comunitatea iudeilor, în Babilon

¹ Acestea sunt cuvintele cărții pe care a scris-o Baruh, fiul lui Neeria, fiul lui Maaseia, fiul lui Sedecia, fiul lui Asadia, fiul lui Hilchia, în Babilon,

² în anul al cincilea, în luna a șaptea, în timpul când caldeii au luat Ierusalimul și l-au ars în foc.

³ Baruh a citit cuvintele cărții acesteia în auzul lui Iehonia, fiul lui Ioachim, regele lui Iuda, și în auzul întregului popor care venise pentru [a asculta cuvintele] cărții;

⁴ în auzul celor puternici și al fiilor regelui, în auzul bătrânilor și al întregului popor, de la mic la mare, al celor care locuiau în Babilon, lângă râul Sud.

⁵ Ei plângeau, posteau și se rugau înaintea Domnului.

⁶ Au adunat argint, după cât a putut [să dea] mâna fiecăruia.

⁷ Au trimis în Ierusalim, la Ioachim, fiul lui Hilchia, fiul lui Salom, preotul, și la preoții și la tot poporul care se găsea cu el în Ierusalim;

⁸ el a luat obiectele casei Domnului care fuseseră luate din sanctuar ca să fie aduse înapoi în țara lui Iuda în [ziua] a zecea a [lunii] Sivan, obiectele de argint pe care le făcuse Sedecia, fiul lui Iosia, regele lui Iuda,

⁹ după ce Nabucodonosor, regele Babilonului, i-a deportat pe Iehonia, pe principii, pe prizonieri, pe cei puternici și tot poporul țării din Ierusalim și i-a condus în Babilon.

¹⁰ Ei au spus: „Iată, trimitem la voi argint; cumpărați cu argintul arderi de tot, [jertfe] pentru păcat și tămâie: faceți ofrande și puneți-le pe altarul Domnului Dumnezeului nostru!

¹¹ Rugați-vă pentru viața lui Nabucodonosor, regele Babilonului, și pentru viața lui Baltazar, fiul lui, ca să fie zilele lor ca zilele cerului pe pământ!

¹² Și Domnul ne va da putere și ne va lumina ochii și vom trăi la umbra lui Nabucodonosor, regele Babilonului, și la umbra lui Baltazar, fiul lui, și le vom sluji multe zile și vom afla bunăvoință înaintea lor.

¹³ Rugați-vă și pentru noi la Domnul Dumnezeul nostru, căci am păcătuit împotriva Domnului Dumnezeului nostru și nu s-a întors mânia Domnului și furia lui de la noi până în ziua aceasta”.

¹⁴ Veți citi cartea aceasta pe care am trimis-o la voi ca s-o citiți în casa Domnului în zi de sărbătoare, în zilele potrivite.

II. RUGĂCIUNEA CELOR EXILAȚI

Mărturisirea păcatelor

¹⁵ Veți spune: „A Domnului este dreptatea, iar a noastră este rușinea fețelor, așa cum [se] vede în ziua aceasta: a omului din Iuda și a locuitorilor Ierusalimului,

¹⁶ a regilor noștri, a principilor noștri, a preoților noștri, a profeților noștri și a părinților noștri,

¹⁷ pentru că am păcătuit înaintea Domnului,

¹⁸ am fost neascultători și nu am ascultat glasul Domnului Dumnezeuului nostru ca să umblăm după hotărârile lui pe care le-a dat să fie înaintea feței noastre,

¹⁹ din ziua când Domnul i-a scos pe părinții noștri din țara Egiptului și până în ziua aceasta, am fost neascultători față de Domnul Dumnezeuul nostru, ne-am purtat cu ușurință ca să nu ascultăm glasul lui.

²⁰ S-au lipit de noi relele și blestemele pe care i le-a stabilit Domnul lui Moise, slujitorul lui, în ziua când i-a scos pe părinții noștri din țara Egiptului, ca să ne dea țara unde curge lapte și miere, cum este în ziua aceasta.

²¹ Nu am ascultat glasul Domnului Dumnezeuului nostru, după toate cuvintele profeților pe care i-a trimis la noi.

²² Am mers fiecare după gândirea inimii lui rele, slujind altor dumnezei și făcând rele înaintea ochilor Domnului Dumnezeuului nostru”.

2.

¹ Domnul a împlinit cuvântul lui pe care l-a rostit împotriva noastră și împotriva judecătorilor noștri care l-au judecat pe Israel, împotriva regilor și a principilor noștri și împotriva oamenilor din Israel și din Iuda.

² Nu s-a mai făcut sub întreg cerul câte a făcut în Ierusalim, după cum este scris în legea lui Moise,

³ ca noi să mâncăm fiecare trupul fiului său și fiecare, trupul fiicei sale.

⁴ [Domnul] i-a dat să fie sub mâna tuturor regatelor din jurul nostru spre ocară și batjocură în toate popoarele dimprejur, printre care i-a împrăștiat.

⁵ Am ajuns dedesubt, nu deasupra, căci am păcătuțit împotriva Domnului Dumnezeuului nostru pentru că nu am ascultat de glasul lui.

⁶ A Domnului este dreptatea, iar a noastră și a părinților noștri este rușinea fețelor, așa cum [se vede] în ziua aceasta.

⁷ Ceea ce a spus Domnul împotriva noastră, toate aceste rele au venit peste noi.

⁸ Nu ne-am rugat în fața Domnului ca să se întoarcă fiecare de la planurile inimii sale celei rele.

⁹ Domnul a vegheat asupra celor răi și i-a condus împotriva noastră, căci drept este Domnul în toate lucrările sale pe care ni le-a poruncit.

¹⁰ Nu am ascultat de glasul lui, ca să umblăm după hotărârile Domnului pe care le-a dat să fie înaintea feței noastre.

Rugăciune de cerere

¹¹ Acum, Doamne Dumnezeu lui Israel, care l-ai scos pe poporul tău din țara Egiptului cu mână puternică, cu semne și minuni, cu putere mare și cu braț întins și ți-ai făcut un nume, cum este astăzi.

¹² Am păcătuțit, am fost nelegiuți și am săvârșit nedreptate, Doamne Dumnezeuul nostru, împotriva tuturor prescrierilor tale drepte.

¹³ Să se întoarcă mânia ta de la noi, căci am rămas puțini printre popoarele între care ne-ai împrăștiat.

¹⁴ Ascultă, Doamne, rugăciunea noastră și cererea noastră și scoate-ne de dragul tău și dă-ne [să avem] har în fața celor care ne-au deportat!

¹⁵ Să cunoască tot pământul că tu, Doamne, ești Dumnezeuul nostru, că numele tău a fost chemat asupra lui Israel și asupra neamului său.

¹⁶ Doamne, privește din locuința ta cea sfântă ă și gândește-te la noi! Pleacă-ți urechea și ascultă!

¹⁷ Deschide, Doamne, ochii tăi și vezi că nu cei morți, care sunt în locuința morților și din măruntaiele cărora a fost luată răsuflarea, nu ei vor da glorie și dreptate Domnului!

¹⁸ Ci sufletul care suferă peste măsură, cel care umblă plecat și slăbit, ochii care se sfârșesc și sufletul flămând, ei îți vor da glorie și dreptate, Doamne!

¹⁹ Căci nu pentru faptele drepte ale părinților noștri și ale regilor noștri căutăm milă pentru noi în fața ta, Doamne Dumnezeuul nostru.

- ²⁰ Ci pentru că ți-ai revărsat mânia și furia peste noi, după cum ai spus prin slujitorii tăi, profeții:
- ²¹ „Așa vorbește Domnul: «Plecați-vă umerii și slujiți-l pe regele Babilonului și veți locui în țara pe care le-am dat-o părinților voștri!»
- ²² Dar dacă nu veți asculta de glasul Domnului ca să-l slujiți pe regele Babilonului,
- ²³ voi face să se sfârșească din cetățile lui Iuda și din afara Ierusalimului glasul de bucurie și glasul de veselie, glasul mirelui și glasul miresei și va deveni toată țara de batjocură, fără locuitori».
- ²⁴ Dar noi nu am ascultat de glasul tău, ca să-l slujim pe regele Babilonului, și tu ai împlinit cuvintele pe care le-ai spus prin slujitorii tăi, profeții, ca să scoatem oasele regilor noștri și oasele părinților noștri din locul lor.
- ²⁵ Iată, sunt expuse căldurii zilei și frigului nopții. Ei au murit în chinuri grele, de foame, de sabie și de ciumă.
- ²⁶ Ai pus casa asupra căreia era invocat numele tău să fie cum este astăzi, din cauza răutății casei lui Israel și a casei lui Iuda.
- ²⁷ Totuși, ai făcut cu noi, Doamne Dumnezeul nostru, după toată bunătatea ta și după toată mila ta cea mare,
- ²⁸ după cum ai spus prin slujitorul tău Moise în ziua când i-ai poruncit să scrie legea ta înaintea fiilor lui Israel, zicând:
- ²⁹ «Dacă nu veți asculta de glasul meu, această mulțime mare și numeroasă va deveni mică printre neamurile între care îi voi împrăștia».
- ³⁰ Eu știu că nu mă vor asculta, căci el este un popor cu grumazul înțepenit. Dar își vor întoarce inimile în țara deportării lor.
- ³¹ Ei vor cunoaște că eu sunt Domnul Dumnezeul lor: le voi da inimă și urechi ca să asculte.
- ³² Ei vor înălța imnuri către mine în țara deportării lor și-și vor aduce aminte de numele meu.
- ³³ Se vor întoarce de la încăpățânarea lor cea dură și de la faptele lor cele rele, căci își vor aminti de calea părinților lor care au păcătit înaintea Domnului.
- ³⁴ Eu îi voi întoarce în țara pe care le-am jurat-o părinților lor, lui Abraham, și lui Isaac, și lui Iacob, o vor stăpâni și-i voi înmulți și nu se vor împuțina.
- ³⁵ Voi stabili cu ei o alianță veșnică ca eu să fiu Dumnezeul lor, iar ei să fie poporul meu și nu-l voi mai muta pe poporul meu, Israel, din țara pe care le-am dat-o.

3.

- ¹ Doamne Atotputernic, Dumnezeul lui Israel, un suflet în chinuri și un duh în necazuri a strigat către tine.
- ² Ascultă, Doamne, și îndură-te, căci am păcătit înaintea ta!
- ³ Doamne, tu rămâi în veci, iar noi pierim în veci.
- ⁴ Doamne Atotputernic, Dumnezeul lui Israel, ascultă rugăciunea celor morți ai lui Israel și a fiilor celor care au păcătit înaintea ta și nu au ascultat glasul Domnului Dumnezeului lor și s-au lipit de noi relele.
- ⁵ Nu-ți aminti de nedreptățile părinților noștri, ci adu-ți aminte de mâna ta și de numele tău în acest timp.
- ⁶ Căci tu, Doamne, ești Dumnezeul nostru și noi îți înălțăm imnuri, Doamne.
- ⁷ De aceea ai pus teama de tine în inima noastră, ca să invocăm numele tău și să-ți înălțăm imnuri în deportarea noastră, căci am întors din inimile noastre toată nedreptatea părinților noștri care au păcătit înaintea ta.
- ⁸ Iată-ne astăzi în deportarea noastră! Nu ne împrăștia spre ocară, spre batjocură și spre pedeapsă, după toată nedreptatea părinților noștri care s-au îndepărtat de Domnul Dumnezeul nostru!

III. ÎNȚELEPCIUNEA LUI ISRAEL

- ⁹ Ascultă, Israele, poruncile vieții!
Pleacă-ți urechile să cunoști chibzuința!
- ¹⁰ Ce este, Israele, de ce ești în țara străinilor?

Ai îmbătrânit într-o altă țară!

¹¹ Ai fost întinat cu cei morți
și ai fost numărat cu cei din locuința morților.

¹² Ai părăsit izvorul înțelepciunii.

¹³ Dacă ai fi umblat pe calea lui Dumnezeu,
ai fi locuit în pace pentru totdeauna.

¹⁴ Învață unde este chibzuința,
unde este tăria și unde este înțelegerea,
ca să cunoști în același timp unde este lungimea de zile și viața,
unde este lumina ochilor și pacea!

¹⁵ Cine a găsit locul ei
și cine a intrat în vistierile ei?

¹⁶ Unde sunt principii neamurilor
și cei care stăpânesc peste animalele care sunt pe pământ,

¹⁷ cei care se joacă cu păsările cerului
și cei care adună în vistierii argint și aur –
în care oamenii și-au pus încrederea –
și nu este limită pentru proprietatea lor?

¹⁸ Cei care lucrează argintul și se îngrijorează [pentru el],
ale căror lucrări sunt de nepătruns?

¹⁹ Au dispărut și au coborât în locuința morților
și alții s-au ridicat în locul lor.

²⁰ Cei mai tineri au văzut lumina și au locuit pe pământ,
dar calea științei nu au cunoscut-o.

²¹ Nici nu au înțeles cărările ei, nici nu au ajuns la ea;
fiii lor au ajuns departe de calea lor.

²² Nu s-a auzit în Canaan
și nici nu s-a văzut în Teman.

²³ Nici fiii lui Agar care caută înțelegerea pe pământ,
nici negustorii din Meran și Teman,
născocitorii de povești și căutătorii înțelepciunii,
nu au cunoscut calea înțelepciunii
și nu și-au amintit de cărările ei.

²⁴ O, Israel, cât este de mare casa lui Dumnezeu
și cât de larg este locul proprietății sale!

²⁵ Mare și fără capăt,
înalt și fără măsură.

²⁶ Acolo s-au născut giganții cei renumiți,
cei care de la început erau mari la statură
și pricepuți la război.

²⁷ Nu pe aceștia i-a ales Dumnezeu
și nu le-a dat calea științei.

²⁸ Au pierit pentru că nu au avut chibzuință,
au pierit din cauza nechibzuinței lor.

- ²⁹ Cine a urcat la cer și a luat-o
și cine a coborât-o din nori?
- ³⁰ Cine a trecut dincolo de mare și a găsit-o
și cine o va lua cu aur ales?
- ³¹ Nu este cine să cunoască a sa cale
și nici cine să ia în considerație cărarea ei.
- ³² Cel care cunoaște totul o cunoaște,
a descoperit-o prin înțelegerea lui;
cel care a pregătit pământul pentru timpul dintotdeauna
și care a umplut [pământul] cu animale patrupeze.
- ³³ Cel care trimite lumina și ea pleacă,
o cheamă și ea ascultă tremurând.
- ³⁴ Stelele strălucesc la străjile lor
și ei se bucură.
- ³⁵ Le-a chemat și ele au zis: „Iată-ne!”,
strălucesc cu bucurie pentru cel care le-a făcut.
- ³⁶ Acesta este Dumnezeuul nostru,
nu este altul care să fie comparat cu el.
- ³⁷ A descoperit toată calea științei și i-a dat-o lui Iacob, slujitorul lui,
lui Israel, cel care este iubit de el.
- ³⁸ După aceasta, s-a arătat pe pământ
și a trăit printre oameni.

4.

- ¹ Aceasta este cartea hotărârilor lui Dumnezeu
și legea care rămâne în veci:
toți cei care o păzesc, le va fi spre viață,
iar cei care o părăsesc vor muri.
- ² Întoarce-te, Iacob, și primește-o
și umblă în strălucire înaintea luminii sale!
- ³ Nu da gloria ta altuia
și cele ce-ți sunt de folos, unui neam străin!
- ⁴ Fericiți suntem, Israel,
pentru că cele plăcute lui Dumnezeu ne sunt cunoscute.

Lamentațiuni și speranțe ale Ierusalimului

- ⁵ Curaj, poporul meu,
memorial al lui Israel!
- ⁶ Ați fost vânduți neamurilor nu spre pieire,
ci pentru că l-ați mâniat pe Dumnezeu ați fost dați adversarilor voștri.
- ⁷ L-ați înfuriat pe cel care v-a făcut,

aducând jertfe demonilor și nu lui Dumnezeu.

⁸ L-ați uitat pe Dumnezeul cel veșnic care v-a hrănit
și ați întristat Ierusalimul care v-a crescut.

⁹ Căci a văzut mânia care venea asupra voastră de la Dumnezeu
și a spus: „Ascultați, locuitori ai Sionului:
Dumnezeu a adus peste mine un plânset mare.

¹⁰ Am văzut captivitatea fiilor mei și a fiicelor mele
pe care a adus-o asupra lor Cel Veșnic.

¹¹ I-am hrănit cu bucurie
și i-am îndepărtat cu jale și plânset.

¹² Nimeni să nu se bucure pentru mine,
cea văduvă și părăsită de mulți;
eu sunt dezolată din cauza păcatelor copiilor mei,
pentru că s-au îndepărtat de legea lui Dumnezeu.

¹³ Nu au cunoscut faptele lui de dreptate,
nici nu au umblat pe căile poruncilor lui Dumnezeu
și nici nu au mers pe cărările învățaturii în dreptatea lui.

¹⁴ Să vină cele care locuiesc în Sion
și amintiți-vă de captivitatea fiilor mei și a fiicelor mele
pe care a adus-o asupra lor Cel Veșnic!

¹⁵ A adus asupra lor un neam îndepărtat,
un neam fără rușine și de altă limbă,
care l-a necinstit pe cel bătrân
și nu a avut milă de copil.

¹⁶ I-a luat de la văduvă pe cei iubiți
și au lăsat-o singură, fără fete.

¹⁷ Dar eu cu ce aş putea să vă ajut?

¹⁸ Totuși, cel care a adus asupra voastră relele
vă va elibera din mâna dușmanilor voștri.

¹⁹ Plecați, copii, plecați,
căci eu am rămas părăsită!

²⁰ Mi-am dezbrăcat haina mea de pace
și m-am îmbrăcat cu sacul meu de rugăciune;
am strigat către Cel Veșnic în zilele mele.

²¹ Curaj, copii, strigați către Dumnezeu
și el vă va elibera de stăpânire, de mâna dușmanilor.

²² Căci eu am sperat de la Cel Veșnic mântuirea voastră
și a venit la mine bucuria de la Cel Sfânt
pentru îndurarea care va veni la voi în curând
de la Cel Veșnic, mântuitorul vostru.

²³ V-a trimis cu plânset și jale,
dar Dumnezeu mi vă va reda cu veselie și bucurie pentru totdeauna.

²⁴ Așa cum cele care locuiesc în Sion văd acum captivitatea voastră,
tot așa vor vedea în curând mântuirea voastră de la Dumnezeu,

care va veni la voi cu glorie mare și cu strălucirea Celui Veșnic.

²⁵ Copii, răbdați mânia care a venit asupra voastră de la Dumnezeu:
dușmanul tău te-a persecutat,
dar vei vedea în curând pieirea lui
și vei călca peste grumazurile lor.

²⁶ Cei plăpânzi ai mei au umblat pe căi aspre
ca o turmă răpită de dușmani.

²⁷ Curaj, copii, și strigați către Dumnezeu!
Căci își va aduce aminte de voi cel care a adus [aceasta] asupra voastră.

²⁸ Așa cum a fost planul vostru să vă îndepărtați de Dumnezeu,
tot așa de zece ori mai mult întoarceți-vă să-l căutați!

²⁹ Cel care a adus asupra voastră relele
va aduce asupra voastră o bucurie veșnică
împreună cu mântuirea voastră.

³⁰ Curaj, Ierusalime!
Te va mângâia cel care ți-a dat numele.

³¹ Vai de cei care ți-au făcut rău
și s-au bucurat de căderea ta!

³² Vai de cetățile cărora le-au slujit copiii tăi!
Vai de cea care i-a primit pe fiii tăi!

³³ Așa cum s-a bucurat de căderea ta
și s-a veselit de ruinarea ta,
tot așa se va întrista din cauza dezolării sale.

³⁴ Voi lua bucuria mulțimii ei,
iar mândria ei va deveni plânset.

³⁵ Foc va veni asupra ei de la Cel Veșnic pentru multe zile
și va fi locuită de demoni timp îndelungat.

³⁶ Privește spre răsărit, Ierusalime,
și vezi bucuria care vine la tine de la Dumnezeu!

³⁷ Iată, vin fiii tăi pe care i-ai trimis [de la tine];
vin de la răsărit până la apus
la cuvântul Celui Sfânt, bucurându-se de gloria lui Dumnezeu.

5.

¹ Dezbracă, Ierusalime, haina plânsetului tău și a oprimării tale
și îmbracă frumusețea gloriei care vine de la Dumnezeu
pentru totdeauna!

² Învăluie-te cu mantia dreptății care vine de la Dumnezeu,
pune pe capul tău diadema gloriei Celui Veșnic!

³ Căci Dumnezeu va arăta la tot ce este sub cer strălucirea ta.

⁴ Căci numele tău va fi chemat de către Dumnezeu pentru totdeauna:
„Pacea dreptății” și „Gloria pietății”.

⁵ Ridică-te, Ierusalime, și stai pe înălțime!

Privește spre răsărit și vezi adunându-se copiii tăi
de la apusul soarelui până la răsărit la cuvântul Celui Sfânt,
bucurându-se de memorialul lui Dumnezeu.

⁶ Au plecat de la tine pe jos, duși de dușmani,
dar Dumnezeu îi aduce la tine
purtați cu glorie ca pe un tron regal.

⁷ Dumnezeu a hotărât să coboare orice munte înalt și colinele veșnice,
să umple văile ca să niveleze pământul,
ca Israel să înainteze în siguranță spre gloria lui Dumnezeu.

⁸ Pădurile și orice copac plăcut mirositor îi fac umbră lui Israel
la porunca lui Dumnezeu.

⁹ Dumnezeu îl va conduce pe Israel cu bucurie în lumina gloriei sale,
cu îndurarea și dreptatea care vin de la el.

IV. SCRISOAREA LUI IEREMIA

Copia scrisorii pe care a trimis-o Ieremia către cei care aveau să fie duși captivi în Babilon de către regele babilonienilor, ca să le-o vestească după cum îi fusese poruncit de Dumnezeu.

6.

¹ Din cauza păcatelor pe care le-ați săvârșit înaintea lui Dumnezeu, veți fi duși captivi în Babilon de către Nabucodonosor, regele babilonienilor.

² Ajungând în Babilon, veți fi acolo mulți ani și timp îndelungat, până la șapte generații, iar după aceea vă voi scoate de acolo cu pace.

³ Acum, veți vedea în Babilon zei de argint, de aur și de lemn purtați pe umeri care inspiră teamă neamurilor.

⁴ Aveți grijă să nu vă asemenați cu străinii lăsându-vă cuprinși de teamă față de ei.

⁵ Văzând mulțimea înaintea și în spatele lor închinându-se, să spuneți în mintea voastră: „Ție trebuie să ne închinăm, Stăpâne!”.

⁶ Căci îngerul meu este cu voi și el se îngrijește de sufletele voastre.

⁷ Limba lor este lustruită de meșteșugar; este acoperită cu aur și cu argint, dar este falsă și ei nu pot vorbi.

⁸ Căci, asemenea unei tinere căreia îi place să se împodobească, luând aur, pregătesc coroane pe capetele zeilor lor.

⁹ Se întâmplă ca preoții să ia aur și argint de la zeii lor și să-l folosească pentru ei înșiși și să dea din ele desfrânatelor din casă.

¹⁰ Ei îi împodobesc ca pe oameni, cu haine, pe zeii de aur, de argint și de lemn, dar ei nu pot să se salveze de rugină și de viermi.

¹¹ Îi învâluie cu haină de purpură și șterg fețele lor de praful care este în templu și care este mult pe ei.

¹² Are sceptor ca un om care judecă un ținut, dar nu-l poate ucide pe cel care a păcătuit împotriva lui.

¹³ Are pumnal în mână dreaptă și secure, dar nu poate să scape de luptă și de hoți.

¹⁴ De aici sunt cunoscuți că nu sunt zei. Așadar, nu vă temeți de ei!

¹⁵ Căci așa cum un vas al omului, când se sparge, devine nefolositor, tot așa sunt și zeii lor care sunt așezați în templele lor.

¹⁶ Ochii lor sunt plini de praf de la picioarele celor care intră.

¹⁷ Căci așa cum unuia care a făcut o nedreptate față de rege curțile îi sunt înconjurare ca unui condamnat la moarte, tot așa preoții lor le întăresc templele cu uși, încuietori și zăvoare ca să nu fie jefuiți de hoți.

- 18 Aprind lămpi mai multe decât pentru ei înșiși, dar [zeii] nu pot să vadă niciuna dintre ele.
- 19 Sunt ca o bârnă din templu; inimile lor – se spune – sunt roase și nu-și dau seama că sunt devorați de târâtoarele de pe pământ, ei și hainele lor.
- 20 Fețele lor s-au întunecat de la fumul care iese din templu.
- 21 Peste trupurile lor și peste capetele lor zboară lilieci, rândunele și păsări, la fel ca și pisicile.
- 22 De aici veți cunoaște că nu sunt dumnezei; așadar, nu vă temeți de ei!
- 23 Cât despre aurul cu care sunt acoperiți pentru frumusețe, dacă nu șterge cineva rugina, nu strălucește, căci nici când au fost turnați nu și-au dat seama.
- 24 Sunt cumpărați cu orice preț, dar nu este suflare în ei.
- 25 Pentru că nu au picioare, sunt purtați pe umeri, arătându-și oamenilor rușinea lor; chiar și cei care se îngrijesc de ei se rușinează ca nu cumva, căzând pe pământ, să trebuiască să-i ridice.
- 26 Dacă cineva îl pune să stea drept, nu se va mișca de la sine; dacă îl pune înclinat, nu se va îndrepta, ci ca pentru morți se așază daruri lângă ei.
- 27 Cât despre jertfele lor, preoții le vând și au câștig din ele; tot așa și femeile lor pun deoparte din ele ca să nu se dea celui sărac și celui neputincios și se ating de jertfe și cea care stă deoparte, și lăuza.
- 28 Cunoscând din acestea că nu sunt zei, nu vă temeți de ei!
- 29 Cum pot să fie numiți zei? Căci femeile aduc daruri zeilor din aur, din argint și din lemn.
- 30 În templele lor, preoții, ale căror capete sunt descoperite, stau cu hainele sfâșiate, cu capetele și cu bărbile rase.
- 31 Înălță strigăte înaintea zeilor lor precum cei care sunt la un ospăț pentru morți.
- 32 Dezbrăcându-i de hainele lor, preoții îi îmbracă pe femeile și pe copiii lor.
- 33 Nici dacă cineva le face rău, nici dacă cineva le face bine, ei nu pot să răsplătească; nici nu pot să pună un rege, nici să-l înlăture.
- 34 Tot așa, nu pot să dea bogăție și bani, iar dacă cineva le face un vot și nu-l împlinește, nu pot să se ocupe.
- 35 Nu pot să salveze omul de la moarte și nici să-l elibereze pe cel slab de cel puternic.
- 36 Omului orb nu-i pot restabili vederea și pe cel aflat în necaz nu-l pot elibera.
- 37 Nu au milă de văduvă și nu fac bine orfanului.
- 38 Sunt asemănători cu pietrele din munți, deși sunt acoperiți cu lemn, aur și argint; cei care se îngrijesc de ei vor fi făcuți de rușine.
- 39 Deci cum s-ar putea crede sau spune că ei sunt dumnezei?
- 40 Chiar și caldeii îi disprețuiesc atunci când, văzând un mut care nu poate să vorbească, îl aduc la Bel cerându-i [să-l facă] să vorbească ca și cum el ar putea să înțeleagă.
- 41 Ei nu pot să înțeleagă să-i părasească; de fapt, ei nu au minte.
- 42 Femeile, încinse cu cingători, stau pe străzi și pun la fumegat tărâte.
- 43 Când cineva dintre ele, luată de cineva dintre trecători, se culcă [cu el], o disprețuiește pe vecina ei că nu a fost cinstită ca și ea și nici nu i-a fost ruptă cingătoarea.
- 44 Toate câte li se întâmplă sunt minciuni. Deci cum s-ar putea crede sau spune că ei sunt dumnezei?
- 45 Ei sunt lucrare a meșteșugarilor și aurarilor; nu pot să devină altceva decât ceea ce vor meșteșugarii să fie.
- 46 Nici chiar cei care îi lucrează nu vor avea parte de mult timp: cum ar putea să ajungă ceea ce este lucrat de ei să fie dumnezei?
- 47 Ei lasă doar minciună și rușine celor care vin după ei!
- 48 Când vin asupra lor războiul și relele, preoții se consultă între ei unde ar putea să se ascundă cu ei.
- 49 Deci cum de nu-și dau seama că nu sunt dumnezei cei care nu pot să se salveze pe ei înșiși de război și de rele?
- 50 Fiind ei din lemn și acoperiți cu aur și argint, se va cunoaște după acestea că ei sunt minciună; neamurilor și tuturor regilor li se va descoperi că nu sunt zei, ci lucrări ale mâinilor oamenilor și nu este nicio lucrare a lui Dumnezeu în ei.

- ⁵¹ Așadar, cui nu-i va fi cunoscut că nu sunt dumnezei?
- ⁵² De fapt, ei nu stabilesc nici un rege al unui ținut și nici nu dau ploaie oamenilor.
- ⁵³ Cauza lor nu o judecă și nici nu-l salvează pe cel nedreptățit, fiind neputincioși. Sunt precum ciorile între cer și pământ.
- ⁵⁴ Într-adevăr, atunci când ar cădea foc peste templul zeilor din lemn, acoperiți cu aur și argint, preoții lor ar fugi și s-ar salva pe ei înșiși, dar ei vor arde ca niște bârne în mijloc.
- ⁵⁵ Ei nu pot să se împotrivescă regelui și luptătorilor.
- ⁵⁶ Cum s-ar putea gândi sau crede că ei sunt dumnezei?
- ⁵⁷ De hoți și de tâlhari nu se pot salva zeii de lemn, acoperiți cu argint și aur. Cei puternici îi vor despuia de aur și de argint și vor pleca cu haina care-i învăluia; [zeii] nu pot să se ajute nici măcar pe ei înșiși.
- ⁵⁸ Căci este mai bun un rege care-și arată vitejia sau un vas folositor în casă de care se folosește cel care l-a dobândit decât zeii mincinoși; sau o ușă în casă care salvează cele ce sunt înăuntru decât zeii mincinoși; sau stâlpii de lemn în palate decât zeii mincinoși.
- ⁵⁹ Într-adevăr, soarele, luna și stelele care strălucesc au fost trimise să fie folositoare și sunt ascultătoare.
- ⁶⁰ La fel și fulgerul, când se vede, este frumos la vedere, iar vântul suflă în tot ținutul.
- ⁶¹ Norii, când Dumnezeu le poruncește să umble peste toată lumea, își împlinesc misiunea; focul trimis de sus ca să distrugă munți și păduri face ceea ce i s-a poruncit.
- ⁶² Acestea nu pot fi asemănite cu ei nici în aparență, nici în putere.
- ⁶³ De aici, nu se poate crede și nici spune că ei sunt dumnezei, neavând putere nici să judece o cauză, nici să facă bine oamenilor.
- ⁶⁴ Știind, așadar, că nu sunt dumnezei, nu vă temeți de ei!
- ⁶⁵ Ei nu pot să-i blesteme și nici să-i binecuvânteze pe regi.
- ⁶⁶ Ei nu arată semne în cer neamurilor, nu strălucesc ca soarele și nici nu luminează ca luna.
- ⁶⁷ Animalele sunt mai bune decât ei pentru că pot fugi la adăpost și să-și facă bine.
- ⁶⁸ În niciun mod nu ni se face cunoscut că ei sunt dumnezei, de aceea nu vă temeți de ei!
- ⁶⁹ După cum o sperietoare într-un câmp de pepeni nu păzește nimic, tot la fel zeii lor sunt lemne acoperite cu aur și argint.
- ⁷⁰ În același fel, zeii lor de lemn, acoperiți cu aur și argint, sunt asemănați cu un mărăciniș în grădină pe care se așază orice pasăre sau cu un mort care este aruncat în întuneric.
- ⁷¹ De la purpura și de la inul de pe ei, care putrezesc, veți cunoaște că nu sunt dumnezei; în cele din urmă, vor fi și ei consumați și vor deveni de ocară în țară.
- ⁷² Este mai bun un om drept care nu are zei pentru că va fi departe de ocară.